32001R1262

L 178/48 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 30.6.2001

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1262/2001

z dnia 27 czerwca 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 7 ust. 5 oraz art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje zakup cukru określonego rodzaju przez agencje interwencyjne.

(2) Wprowadzenie w życie wspólnotowych środków interwencyjnych wymaga, aby cukier był przejmowany przez agencje interwencyjne w określonym miejscu. Stosownie do tego przejmowany może być tylko cukier znajdujący się w zatwierdzonym magazynie w chwili przedstawiania oferty. System interwencji ogranicza się do cukru wyprodukowanego z buraków lub trzciny zebranej we Wspólnocie, a gwarancja cen i sprzedaży ogranicza się do producentów, którym przydzielono kontyngent podstawowy.

(3) Doświadczenie zdobyte w sektorze cukru pokazało znaczenie swobodnej konkurencji przy sprzedaży cukru. Swobodna konkurencja może być wspierana, jeżeli niezależne podmioty gospodarcze uczestniczą w obrocie cukrem. Dlatego pozycja tych przedsiębiorstw w sektorze cukru powinna być wzmocniona. W tym celu powinny one mieć możliwość oferowania wspólnotowego cukru w ramach interwencji tak, aby mogły dokonywać transakcji handlowych w normalnych warunkach.

(4) Agencje interwencyjne są odpowiedzialne za zakupione towary. Muszą one dlatego podejmować wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić, że w czasie gdy cukier jest oferowany w ramach interwencji, jest on składowany w warunkach wymaganych dla zachowania cukru w dobrym stanie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie mechanizmu interwencji, musi istnieć możliwość zawierania przez sprzedawców umów składu z agencjami interwencyjnymi.

(5) W odniesieniu do warunków przyznawania i wycofywania zatwierdzenia magazynu należy wziąć pod uwagę wymogi przechowywania cukru w dobrym stanie oraz jego łatwo dostępny odbiór, usytuowanie geograficzne, jak również zdolności wyładunkowe oraz – w odpowiednich przypadkach – sprawne pakowanie, które jest zapewniane przez wnioskodawców w odniesieniu do oferowanego przez nich cukru.

(6) Rozszerzenie możliwości korzystania z interwencji na wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zajmujące się handlem cukrem wymaga, w zakresie przyznawania i wycofywania zatwierdzenia, zdefiniowania obiektywnych kryteriów oceny tego rodzaju działalności, w szczególności w przypadku znaczącego udziału w handlu cukrem. W razie potrzeby należy pozostawić Państwom Członkowskim możliwość wprowadzenia dodatkowych warunków oraz wycofania zatwierdzenia w przypadku ich niespełnienia. Każde przyznanie, przedłużenie lub wycofanie zatwierdzenia powinno być podane do wiadomości Komisji.

(7) Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiające maksymalny dozwolony poziom skażenia radioaktywnego środków spożywczych i pasz po awarii jądrowej lub jakimkolwiek innym przypadku zagrożenia radiologicznego [2], zmienione rozporządzeniem (Euratom) nr 2218/89 [3], ustanawia procedurę postępowania w przypadkach zagrożenia radiologicznego w celu ustalenia poziomów skażenia radioaktywnego, którym muszą odpowiadać środki spożywcze i pasze, jeżeli mają być oferowane do sprzedaży. W związku z tym nie można skupować produktów rolnych, w których poziomy skażenia radioaktywnego są przekroczone.

(8) Nie należy dopuszczać do interwencji cukru posiadającego właściwości, które będą stanowić przeszkodę w późniejszym jego zbywaniu i prawdopodobnie powodować utratę jego właściwości podczas składowania.

(9) Aby ułatwić zarządzanie mechanizmami interwencji, cukier powinien być oferowany partiami. Należy dlatego określić, co to jest partia, w szczególności wielkość partii.

(10) Agencja interwencyjna musi znać wszelkie fakty potrzebne do ustalenia, czy oferta odpowiada wszystkim wymaganym warunkom. W tym celu strona składająca ofertę musi przedstawić jej wszystkie konieczne informacje.

(11) Agencja interwencyjna jest uprawniona do uzależnienia przyjęcia oferty od zawarcia ze sprzedającym umowy składu, o ile uzna to za konieczne. Dla zachowania jednolitości postanowienia zasadnicze, które muszą być zawarte w takich umowach, w szczególności dotyczące okresu ważności umów powinny zostać określone.

(12) Zatwierdzone silosy i magazyny muszą zapewniać optymalne warunki składowania cukru. Na ogół przyjęte jest, że w prawidłowych warunkach cukier może być składowany bez ryzyka pogorszenia jego jakości, przez około dwanaście miesięcy. W przypadku zawarcia ze sprzedającym umowy składu uzasadnione jest, że pozostaje on odpowiedzialny za jakość danego cukru przez okres w zasadzie nieprzekraczający dwunastu miesięcy, niezależnie od terminu przeniesienia prawa własności.

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.

[2] Dz.U. L 371 z 30.12.1987, str. 11.

[3] Dz.U. L 227 z 22.7.1989, str. 1.

(13) Artykuł 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że szczegółowe zasady wykonywania, które zostaną przyjęte, muszą obejmować tabele wzrostów i obniżek cen mających zastosowanie do cen interwencyjnych, w celu uwzględnienia jakości oferowanego cukru. Aby możliwe było określenie danych w tych tabelach, cukier musi być klasyfikowany według jakości. Klasyfikacja ta oraz wzrosty i obniżki cen, jakie z niej wynikają, mogą być ustalone na podstawie obiektywnych danych, zwykle wykorzystywanych w transakcjach handlowych.

(14) Aby uniknąć jakiejkolwiek dyskryminacji w traktowaniu zainteresowanych stron oraz biorąc pod uwagę obecne praktyki administracyjne obowiązujące w Państwach Członkowskich, należy ustalić jednolite warunki płatności i odbioru towaru, z umową składu lub bez, w szczególności odnośnie do terminów, w jakich operacje te mają być przeprowadzane.

(15) Może się okazać konieczne, aby cukier oferowany w ramach interwencji, ze względu na późniejsze przeznaczenie, był dostarczany w workach. Dlatego agencja interwencyjna powinna mieć możliwość domagania się pewnych rodzajów opakowań wykorzystywanych zwykle w handlu pod warunkiem, że koszty z tym związane zostaną ustalone jako stawka ryczałtowa.

(16) Jeżeli agencja interwencyjna wymaga pewnych rodzajów opakowań, stawka ryczałtowa przez nią płacona odnosi się do worków będących w idealnym stanie. Jeżeli zawarta jest umowa składu, wówczas stawka kosztów pakowania powinna być ustalona zgodnie ze stanem worków.

(17) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1265/69 z dnia 1 lipca 1969 r. ustanawiające metody określania jakości cukru skupowanego przez agencje interwencyjne [1], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1280/71 [2], ogranicza się do aspektów technicznych związanych z tymi metodami. Ponadto, ponieważ metody te nie mogą dostarczyć bardzo dokładnych wyników, musi być dopuszczony margines błędu. Dodatkowo należy wprowadzić odpowiednie procedury arbitrażu w celu rozstrzygnięcia wszelkich sporów wynikających z porównywania sprzecznych wyników analiz.

(18) Celem interwencji jest umożliwienie czasowego wycofywania produktów wynikającego z nierównowagi rynku z zamiarem ich odsprzedaży w chwili poprawy sytuacji rynkowej. Skutkiem tego produkty oferowane w ramach interwencji, stosownie do przypadku, muszą być odpowiednie do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

(19) Cukier będący w posiadaniu agencji interwencyjnych musi być sprzedawany w sposób niedyskryminujący między wspólnotowymi odbiorcami oraz na jak najlepszych warunkach ekonomicznych. Z zasady cele te mogą być osiągnięte przy wykorzystaniu systemu przetargów. Aby uniemożliwić zbyt cukru na niekorzystnych warunkach rynkowych, zaproszenia do składania ofert powinny być uzależnione od uzyskania uprzedniego zezwolenia. W pewnych okolicznościach preferowane jest zastosowanie innych procedur niż przetargi.

(20) Ze względu na zmiany w regułach określających interwencję, powinny być ustalone nowe szczegółowe zasady sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne w drodze przetargu.

(21) Aby zapewnić, że wszystkie zainteresowane strony we Wspólnocie są równo traktowane, zaproszenia do składania ofert, wydane przez agencje interwencyjne muszą odpowiadać jednolitym regułom. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, że cukier jest rzeczywiście przekazany do zamierzonego wykorzystania.

(22) Aby uwzględnić szczególne właściwości sektora cukru potrzebne są określone przepisy specjalne. W szczególności w celu umożliwienia uczestnictwa jak największej liczbie potencjalnych oferentów, możliwe powinno być ustalenie maksymalnej ilości, jaką każdy z oferentów może zaoferować do zakupu. Ponadto z uwagi na częste wahania cen i notowań cukru oferenci nie powinni być związani swoimi ofertami, jeżeli decyzja jest wydawana po określonej przez nich dacie i terminie.

(23) Do celów określenia kosztów składowania istotne jest w szczególności ustalenie, kiedy następuje przeniesienie prawa własności cukru.

(24) Kryteria stosowane do ustalania kategorii sprzedanego cukru białego oraz wydajności sprzedanego cukru surowego powinny być takie same jak kryteria stosowane, gdy cukier jest skupowany przez agencje interwencyjne. Równość traktowania wszystkich zainteresowanych stron może być zapewniona tylko przez wprowadzenie jednolitych i dokładnie określonych przepisów dla dostosowania, w zależności od przypadku, ceny sprzedaży, premii denaturacyjnych lub refundacji eksportowych, a także korygujących pozwoleń na wywóz w przypadku gdy stwierdza się, że cukier ma inną jakość niż podana w zaproszeniu do składania ofert.

(25) Szczegółowe zasady wykonywania ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zastępują przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 258/72 z dnia 3 lutego 1972 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dotyczące sprzedaży cukru w drodze przetargu przez agencje interwencyjne [3], zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 260/96 [4] oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 2103/77 z dnia 23 września 1977 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zakupu przez agencje interwencyjne cukru wyprodukowanego z buraków i z trzciny zebranej we Wspólnocie [5], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 260/96, które w związku z tym muszą zostać uchylone.

[1] Dz.U. L 163 z 4.7.1969, str. 1.
[2] Dz.U. L 133 z 19.6.1971, str. 34.
[3] Dz.U. L 31 z 4.2.1972, str. 22.
[4] Dz.U. L 34 z 13.2.1996, str. 16.
[5] Dz.U. L 246 z 27.9.1977, str. 12.

(26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKUP

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Agencja interwencyjna skupuje cukier tylko wtedy, gdy jest on oferowany przez:

a) beneficjenta kontyngentu podstawowego;

b) wyspecjalizowany w handlu cukrem podmiot gospodarczy, zatwierdzony przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium podmiot ten ma swoją siedzibę.

2. Oferta jest przedstawiana na piśmie agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego będącego producentem cukru, na którego terytorium znajduje się oferowany cukier w momencie składania oferty.

3. W ramach kontyngentu może być przejęty tylko cukier, który w momencie składania oferty znajduje się w zatwierdzonym składzie.

Zatwierdzenie jest przyznawane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

Zatwierdzenia

Artykuł 2

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, zatwierdzenie, przewidziane w art. 1 ust. 3, może zostać wydane wyłącznie na silosy i magazyny, które:

a) odpowiadają wymogom koniecznym przy przechowywaniu cukru w dobrym stanie;

b) są usytuowane w miejscu zapewniającym warunki transportowe konieczne do odbioru cukru;

c) są usytuowane w okolicach rafinerii cukru lub w rejonie produkcji cukru.

2. Zatwierdzenie silosów i magazynów, określonych w ust. 1, jest wydawane tylko dla:

a) całkowitej ilości nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotnej zdolności dziennego workowania, z wykorzystaniem worków określonych w art. 18 ust. 2 i likwidacji zapasów, którą wnioskodawca zobowiązuje się oddać do dyspozycji danej agencji interwencyjnej podczas odbioru, w przypadku gdy chodzi o silosy do składowania luzem, wyposażone w możliwości takiego sposobu pakowania;

b) całkowitej ilości nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotnej dziennej zdolności wyładunkowej pakowanego w worki cukru, zgodnie z art. 18 ust. 2, którą wnioskodawca zobowiązuje się oddać do dyspozycji danej agencji interwencyjnej podczas odbioru, w przypadku gdy chodzi o magazyny do składowania cukru w workach;

c) całkowitej ilości nieprzekraczającej pięćdziesięciokrotnej dziennej zdolności dla cukru wyładowywanego luzem, którą wnioskodawca zobowiązuje się oddać do dyspozycji danej agencji interwencyjnej podczas odbioru, w przypadku gdy chodzi o silosy i magazyny do składowania cukru surowego luzem.

3. Zatwierdzenie wydawane jest na wniosek zainteresowanej strony, na każdy silos lub też magazyn, który spełnia według oceny przeprowadzonej przez agencję interwencyjną, warunki, określone w ust. 1. Zatwierdzenie może jednak zostać ograniczone do silosów lub magazynów, które już były wykorzystywane do składowania cukru.

Zatwierdzenie wskazuje w szczególności całkowitą ilość, na którą jest wydawane, a także dzienną zdolność wyładunkową oraz, w razie potrzeby, zdolności workowania, określonej w ust. 2 lit. a).

4. Zatwierdzenie zostaje cofnięte, kiedy warunki wymienione w ust. 1 lub w ust. 2 nie są już spełniane.

5. Zatwierdzenie jest wydawane lub cofane przez agencję interwencyjną.

Artykuł 3

1. W rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) za „wyspecjalizowany w handlu cukrem podmiot gospodarczy" uważa się osobę:

a) której jedna z zasadniczych form działalności polega na hurtowym obrocie cukrem i która zakupuje lub też może być uważana za przypuszczalnie zakupującą co najmniej 10 000 ton wspólnotowego cukru w trakcie jednego roku gospodarczego; oraz

b) która nie zajmuje się detaliczną sprzedażą cukru.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3-6 zatwierdzenie, przewidziane w art. 1 ust. 1 lit. b), wydawane jest przez zainteresowane Państwo Członkowskie wszystkim wnioskodawcom, którzy spełniają lub też co do których uważa się, że mogą spełniać warunki określone w ust. 1, w trakcie danego roku gospodarczego.

3. Z zastrzeżeniem ust. 5, zatwierdzenie jest wydawane na określony rok gospodarczy.

Zatwierdzenie jest przedłużane na następny rok gospodarczy, o ile wnioskodawca może nadal być uważany w tym roku gospodarczym za podmiot wyspecjalizowany.

4. Państwo Członkowskie może wprowadzić dodatkowe warunki przyznawania zatwierdzenia.

Zatwierdzenie może zostać cofnięte, gdy stwierdza się, że zainteresowana osoba nie spełnia już takich dodatkowych warunków lub też, gdy nie jest już w stanie ich spełniać.

5. Zatwierdzenie jest cofane, gdy stwierdza się, że zainteresowana osoba już nie spełnia lub nie jest w stanie spełniać jakiegokolwiek z warunków ustanowionych w ust. 1.

Przyznanie, przedłużenie lub cofnięcie zatwierdzenia może nastąpić w trakcie roku gospodarczego, lecz bez skutku retroaktywnego.

6. Przyznawanie, przedłużanie lub też cofanie zatwierdzenia na mocy niniejszego artykułu jest przekazywane w formie pisemnej zainteresowanej osobie po podaniu tej informacji do wiadomości Komisji przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

Oferty

Artykuł 4

1. Cukier oferowany w ramach interwencji odpowiada następującym wymogom:

a) musi być wyprodukowany w ramach kontyngentu podczas roku gospodarczego, w którym oferta jest przedstawiana.

Jednakże cukier wyprodukowany w danym roku gospodarczym bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym przedstawiono ofertę, może jeszcze zostać zaoferowany:

— do dnia 31 sierpnia następnego roku we Włoszech,

— do dnia 30 września następnego roku w pozostałych europejskich regionach Wspólnoty;

b) jest w postaci krystalicznej.

2. W uzupełnieniu do spełnienia warunków ustalonych w ust. 1 oferowany w ramach interwencji cukier biały jest odpowiedniej i dobrej jakości handlowej, w stanie sypkim, o wilgotności nieprzekraczającej 0,06 %.

3. W uzupełnieniu do spełnienia warunków ustalonych w ust. 1 oferowany w ramach interwencji cukier surowy jest odpowiedniej i dobrej jakości handlowej, którego wydajność, obliczona zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 pkt II, nie jest niższa niż 89 %.

Ponadto:

a) surowy cukier trzcinowy ma współczynnik bezpieczeństwa nieprzekraczający 0,30;

b) surowy cukier buraczany posiada:

— wartość pH, która nie jest niższa od 7,9 w chwili przyjęcia oferty,

— zawartość cukru inwertowanego nieprzekraczającą 0,07 %,

— temperaturę, która nie pociąga za sobą żadnego ryzyka zepsucia,

— współczynnik bezpieczeństwa, który nie jest wyższy od 0,45, w przypadku gdy stopień polaryzacji wynosi 97 lub powyżej, lub

— zawartość wilgoci nieprzekraczającą 1,4 %, w przypadku gdy stopień polaryzacji jest poniżej 97.

Współczynnik bezpieczeństwa określa się dzieląc procentową zawartość wilgoci w danym cukrze przez różnicę między 100 a stopniem polaryzacji tego cukru.

4. Uważa się, że cukier oferowany do sprzedaży nie jest odpowiedniej i dobrej jakości handlowej do celów ust. 2 i 3, jeżeli przekracza maksymalne dozwolone poziomy radioaktywności, określone na podstawie rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87. Poziom skażenia radioaktywnego produktu jest monitorowany tylko wtedy, gdy wymaga tego sytuacja, oraz w trakcie niezbędnego okresu. W razie potrzeby okres trwania i zakres kontroli są określane zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

Artykuł 5

Jedynie cukier, który poprzednio nie był przedmiotem zakupu interwencyjnego i jest w posiadaniu strony przedstawiającej ofertę, może być oferowany do interwencji.

Artykuł 6

Cały cukier oferowany w ramach interwencji jest przekazywany partiami.

Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „partia" oznacza 500 ton cukru jednolitego pod względem jakościowym i opakowania, który w całości jest składowany w tym samym miejscu. Jednakże w przypadku gdy oferowana jest większa ilość, nadwyżka przewyższająca 500 ton lub jej wielokrotność również stanowią partię.

Artykuł 7

1. Oferta kierowana pod adresem agencji interwencyjnej wskazuje:

a) nazwisko i adres strony składającej ofertę;

b) magazyn, w którym cukier znajduje się w chwili składania oferty;

c) zdolność wyładowczą, i w razie potrzeby, zdolność workowania, gwarantowane przy odbiorze oferowanego cukru;

d) ilość netto oferowanego cukru;

e) rodzaj, jakość oferowanego cukru i rok gospodarczy, w którym został on wyprodukowany;

f) rodzaj opakowania.

2. Agencja interwencyjna może wymagać dodatkowych informacji.

3. Do oferty dołączona jest deklaracja stron zaświadczająca, że dany cukier nie był uprzednio zakupiony w ramach interwencji, że są one jego właścicielami oraz że cukier odpowiada wymogom ustalonym w art. 4 ust. 1 lit. a).

Artykuł 8

1. Oferty pozostają ważne przez okres trzech tygodni od daty ich złożenia.

Jednakże mogą zostać one wycofane w trakcie wyżej wspomnianego okresu za zgodą agencji interwencyjnej.

2. Agencja interwencyjna rozpatruje oferty. Zatwierdza je nie później niż do końca okresu, określonego w ust. 1.

Jednakże agencja interwencyjna odrzuca oferty, jeśli procedura rozpatrywania wykazuje, że pewien z warunków nie został spełniony.

3. Umowy zakupu określają rodzaj opakowania cukru, który ma zostać zakupiony. W razie potrzeby mogą one zawierać klauzulę, że agencja interwencyjna zastrzega sobie prawo do wymagania przy odbiorze jednego lub kilku rodzajów opakowań, określonych w art. 18 ust. 2.

4. Umowy zakupu mogą być rozwiązane wyłącznie za zgodą obu stron oraz przed odbiorem cukru.

ROZDZIAŁ IV

Umowy składu

Artykuł 9

1. Z zastrzeżeniem art. 17 ust. 4 umowy składu, które mają być zawarte przed dokonaniem zakupu między stronami składającymi oferty a agencją interwencyjną zawierane są na okres nieokreślony.

2. Umowy składu stają się skuteczne w terminie, w którym tymczasowa zapłata określona w art. 16 ust. 1 została uiszczona i wygasają na zakończenie dziesięciodniowego okresu, w trakcie którego odbiór ilości danego cukru zostaje zakończony.

3. Umowy składu w szczególności:

a) określają, że umowa wygasa zgodnie z warunkami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu po wypowiedzeniu z terminem przynajmniej dziesięciodniowym;

b) określają, że agencja interwencyjna może wymagać, aby umowa została przedłużona poza termin ustalony dla odbioru cukru, jeśli stwierdzi, że strona przedstawiająca ofertę nie wywiązała się ze swojego zobowiązania zgodnie z art. 2 ust. 2, w którym to przypadku ust. 4 nie ma zastosowania;

c) wyszczególniają wysokość kosztów składowania, ponoszonych przez agencję interwencyjną;

d) wymagają od sprzedającego, aby załadował cukier na wskazane przez agencję interwencyjną środki transportu oraz poniósł koszty takiego załadunku.

4. Agencja interwencyjna pokrywa koszty składowania, począwszy od dziesięciodniowego okresu, w ramach którego dokonywana jest tymczasowa płatność za cukier, do chwili zakończenia umowy składu.

5. Takie koszty składowania w odniesieniu do cukru składowanego w silosach lub magazynach przedsiębiorstw cukrowniczych nie mogą przekraczać kwoty 0,048 EUR na 100 kilogramów za okres dziesięciodniowy.

Jednakże agencja interwencyjna może podnieść kwotę maksymalnie o 35 % w przypadku gdy cukier jest składowany w silosach lub w magazynach dzierżawionych przez stronę składającą ofertę poza przedsiębiorstwami cukrowniczymi, w szczególnych sytuacjach maksymalnie o 50 %.

6. „Okres dziesięciodniowy” oznacza jeden z następujących okresów każdego miesiąca kalendarzowego: od pierwszego do dziesiątego, od jedenastego do dwudziestego, lub od dwudziestego pierwszego do końca miesiąca.

Artykuł 10

1. Przeniesienie prawa własności cukru stanowiącego przedmiot umowy składu następuje w tym samym czasie co dokonanie tymczasowej płatności za ten cukier.

2. Do chwili odbioru sprzedający pozostaje odpowiedzialny za jakość cukru, określonego w ust. 1 oraz za opakowanie, w którym cukier został przyjęty przez agencję interwencyjną.

Artykuł 11

1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że ilość cukru nie odpowiada wymaganiom, określonym w art. 4, sprzedający niezwłocznie zastępuje tę ilość równoważną ilością cukru wymaganej jakości, składowaną albo w tym samym miejscu składowania, albo w innym miejscu zatwierdzonym do celów interwencji.

2. Jeżeli dany cukier jest składowany w jednym z rodzajów opakowań wymienionych w art. 18 ust. 2 oraz zostanie stwierdzone, że dane opakowanie nie odpowiada określonym warunkom, agencja interwencyjna wymaga, aby sprzedający zastąpił worki opakowaniami o wymaganym standardzie.

ROZDZIAŁ V

Cena zakupu

Artykuł 12

Cukier biały dzieli się na cztery kategorie w następujący sposób:

a) kategoria 1: cukier o wyższej od standardowej jakości;

b) kategoria 2: cukier o standardowej jakości;

c) kategoria 3 i 4: cukier jakości niższej od standardowej.

Artykuł 13

1. Cukier kategorii 1 posiada następujące właściwości:

a) zdrowy i dobrej jakości handlowej, suchy, jednolicie granulowany, o sypkich kryształkach;

b) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;

c) zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

d) ponadto cukier kategorii 1 ma takie właściwości, iż liczba punktów nie przekracza ośmiu w całości ani też:

— sześciu w odniesieniu do zawartości popiołów,

— czterech pod względem typu barwy określonego zgodnie z metodą Instytutu Technologii Rolniczej i Cukrownictwa w Brunszwiku, zwaną dalej „metodą brunszwicką”,

— trzech pod względem barwy roztworu, określonego zgodnie z metodą Międzynarodowej Komisji ds. jednolitych metod analizy cukru, zwaną dalej „metodą ICUMSA".

Jeden punkt odpowiada:

a) 0,0018 % zawartości popiołów ustalonej zgodnie z metodą ICUMSA przy 28° Briksa;

b) 0,5 jednostki typu barwy ustalanej zgodnie z metodą brunszwicką;

c) 7,5 jednostki barwy roztworu ustalonej zgodnie z metodą ICUMSA;

2. Cukier kategorii 3 posiada następujące cechy:

a) zdrowy i dobrej jakości handlowej, suchy, jednolicie granulowany, o sypkich kryształkach;

b) minimalna polaryzacja: 99,7 °S;

c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;

d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

e) typ barwy: maksimum nr 6 określony zgodnie z metodą brunszwicką.

3. Cukier kategorii 4 zawiera cukier, który nie mieści się w kategoriach 1-3.

Artykuł 14

Cena interwencyjna mająca zastosowanie do 100 kilogramów cukru białego jest:

a) obniżana o 0,73 EUR w odniesieniu do cukru kategorii 3;

b) obniżana o 1,31 EUR w odniesieniu do cukru kategorii 4.

Artykuł 15

1. Cena interwencyjna mająca zastosowanie do 100 kilogramów cukru surowego jest:

a) podwyższana, gdy wydajność cukru jest wyższa niż 92 %;

b) obniżana, gdy wydajność cukru jest niższa od 92 %.

2. Kwota podwyżki lub obniżki, wyrażona w EUR na 100 kilogramów, jest równa różnicy między ceną interwencyjną za cukier surowy a tą samą ceną pomnożoną przez współczynnik. Współczynnik otrzymuje się przez podzielenie wydajności danego cukru surowego przez 92 %.

3. Wydajność cukru surowego oblicza się zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 pkt II.

Artykuł 16

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, w terminie ośmiu tygodni od dnia przedstawienia oferty, agencja interwencyjna dokonuje tymczasowej płatności kwoty ustalonej na podstawie informacji zawartych w ofercie oraz ceny zakupu.

Kwota tymczasowej płatności za cukier surowy określona w akapicie pierwszym jest obliczana na podstawie 92 % wydajności ryczałtowej.

2. Tymczasowa płatność jest dokonywana pod warunkiem, że sprzedający złoży zabezpieczenie równe 5 % danej kwoty jako gwarancję, że informacje podane w ofercie są prawdziwe.

3. Agencja interwencyjna dokonuje ostatecznej płatności ceny skupu, gdy tylko znane są ostateczne wyniki sprawdzenia masy i analiz przeprowadzonych na próbkach, określonych w art. 19. Wszelkie koszty pakowania są wypłacane po stwierdzeniu stanu worków podczas odbioru.

Wszelkie różnice między sprawdzoną masą a ostatecznymi wynikami analiz próbek z jednej strony, a odpowiednimi informacjami zawartymi w ofercie z drugiej strony, są uwzględniane w trakcie ostatecznego dokonywania płatności ceny skupu, w szczególności zgodnie z art. 14 i 15.

4. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zabezpieczenie, określone w ust. 2, jest zwracane dopiero wówczas, kiedy:

a) ostateczne wyniki sprawdzenia masy oraz wyniki dotyczące analiz nie prowadzą do zmniejszenia ceny zakupowanego cukru;

b) w terminie trzech tygodni od dnia otrzymania wezwania do uiszczenia wpłaty, sprzedający dokona zwrotu kwoty płatności tymczasowej, określonej w ust. 1, przewyższającej wartość kwoty należnej.

Zabezpieczenie jest zwracane niezwłocznie. Ulega ono przepadkowi, jeżeli przepisy niniejszego rozporządzenia nie są przestrzegane.

ROZDZIAŁ VI

Odbiór

Artykuł 17

1. Z zastrzeżeniem innego rodzaju umowy zawartej między agencją interwencyjną a sprzedającym, cukier pozostaje aż do chwili odbioru w silosie lub magazynie, w którym był składowany w momencie złożenia oferty.

2. Odbioru dokonuje się w obecności sprzedającego lub jego przedstawiciela.

3. W chwili odbioru z silosu lub z magazynu skupiony cukier jest ładowany przez sprzedającego na środek transportu, którego wybór należy do agencji skupu interwencyjnego.

4. Z zastrzeżeniem art. 34 zakupiony cukier jest odbierany:

a) najpóźniej do dnia 30 września następnego roku, w przypadku ofert zatwierdzonych między dniem 1 października a dniem 31 marca;

b) najpóźniej do końca siódmego miesiąca następującego po miesiącu, w którym oferta została zatwierdzona, w przypadku ofert zaakceptowanych między dniem 1 kwietnia a dniem 30 września.

5. Jednakże agencja interwencyjna może uzgodnić ze sprzedającym, że odbiór, określony w ust. 4, dokonany zostanie po wygaśnięciu terminów określonych w tym ustępie. W takich przypadkach agencja interwencyjna:

a) zawiera ze sprzedającym umowę składu na uzgodniony okres;

b) przed zakończeniem wspomnianego okresu i na własny koszt zleca ekspertom, określonym w art. 19, dokonania analizy próbek, określonych w wyżej wspomnianym artykule oraz sprawdzenie masy cukru;

c) reguluje ostatecznie płatność ceny skupu zgodnie z art. 16;

d) może zgodzić się, na wniosek sprzedającego, że obowiązek załadunku zakupionego cukru spełniony jest przez uiszczenie zapłaty związanych z tym kosztów. Koszty te ustalane są na podstawie stawek obowiązujących w dniu upływu odpowiedniego maksymalnego terminu, określonego w ust. 4.

Artykuł 18

1. Z zastrzeżeniem ust. 2–4 niniejszego artykułu sprzedający dostarcza cukier luzem.

2. Agencje interwencyjne mogą wymagać, aby cukier był dostarczany w jednym lub kilku z następujących rodzajów opakowań:

a) w nowych workach jutowych o pojemności netto 50 kilogramów, z wewnętrzną wkładką polietylenową o grubości co najmniej 0,04 milimetra, o ciężarze minimalnym zestawu jutowo-polietylenowego wynoszącym 450 gramów;

b) w nowych workach jutowych o pojemności netto 50 kilogramów, z wewnętrzną wkładką polietylenową o grubości co najmniej 0,05 milimetra, o minimalnym ciężarze zestawu jutowo-polietylenowego wynoszącym 420 gramów.

Agencje interwencyjne mogą wyrazić zgodę, aby cukier był sprzedawany w nowych workach jutowych o pojemności netto 50 kilogramów, z wewnętrzną wkładką polietylenową, o ciężarze zestawu jutowo-polietylenowego wynoszącym 400 gramów. W celu wyrażenia takiej zgody agencja interwencyjna może określić minimalną grubość wkładki polietylenowej, jak również szczególną jakość worka jutowego.

3. W przypadku, gdy agencja interwencyjna wymaga lub akceptuje jeden bądź kilka rodzajów opakowań przewidzianych w ust. 2, ponosi koszty tego pakowania. Dodatkowo agencja interwencyjna informuje sprzedającego w odpowiednim terminie przed odbiorem, o rodzaju lub rodzajach opakowań określonych w ust. 2, których wymaga lub, które będzie akceptować.

Kwotę ryczałtową pokrywającą koszty opakowań, określonych w ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), ustala się na 1,70 EUR za 100 kg cukru.

Kwotę ryczałtową pokrywającą koszty opakowań, określonych w ust. 2 akapit drugi ustala się na 1,57 EUR za 100 kg cukru.

4. Agencja interwencyjna może wyrazić zgodę na to, aby cukier był dostarczany w innego rodzaju opakowaniach niż te, które zostały przewidziane w ust. 2. W takim przypadku agencja interwencyjna nie ponosi kosztów związanych z pakowaniem, a sprzedający obowiązani są dostarczyć cukier luzem na własny koszt w trakcie odbioru, o ile dojdzie do porozumienia w sprawie pakowania cukru między sprzedającym a stroną, która w dalszej kolejności odkupuje cukier od agencji interwencyjnej.

Artykuł 19

1. W trakcie odbioru eksperci zatwierdzeni przez właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub też eksperci wyznaczeni za obopólną zgodą przez agencję interwencyjną i sprzedającego dokonują pobrania czterech próbek na potrzeby analizy. Po jednej próbce przeznacza się dla każdej z umawiających się stron. Pozostałe dwie próbki przechowywane są przez eksperta lub laboratorium zatwierdzone przez właściwe władze.

Każda z próbek analizowana jest dwukrotnie, a średnia z obydwu wyników uważana jest za wynik analizy danej próbki.

2. W przypadku sporu między umawiającymi się stronami na temat kategorii skupionego cukru stosuje się następujące zasady:

a) w przypadku gdy stwierdzone różnice między wynikami analiz, które zlecili sprzedający i kupujący, wynoszą:

— dla cukru kategorii 1 nie więcej niż jeden punkt dla każdej z właściwości, określonych w art. 13 ust. 1 lit. d), lub

— dla cukru kategorii 2 nie więcej niż dwa punkty dla każdej z właściwości przyjętych dla określenia tej kategorii, jeżeli chodzi o właściwości określane za pomocą punktów,

średnia arytmetyczna obu wyników jest wartością decydującą przy stwierdzeniu kategorii danego cukru.

Jednakże na wniosek jednej z umawiających się stron analiza arbitrażowa wykonywana jest przez laboratorium, określone w ust. 1. W tym przypadku tworzy się średnią arytmetyczną z wyniku analizy arbitrażowej i wyników analizy dokonanej albo przez sprzedającego, albo przez kupującego, w zależności od tego, który bliższy jest wynikowi analizy arbitrażowej.

Średnia ta ma decydujące znaczenie dla stwierdzenia kategorii cukru. Jeżeli wartość wyniku analizy arbitrażowej leży pośrodku wyników analiz zleconych przez sprzedającego i przez kupującego, to analiza arbitrażowa jest jedyną, która posiada znaczenie decydujące dla stwierdzenia kategorii cukru;

b) kiedy stwierdzona różnica jest większa od wskazanej w tiret pierwsze lub drugie, w zależności od przypadku w lit. a) akapit pierwszy, analiza arbitrażowa dokonywana jest przez laboratorium zatwierdzone przez właściwe władze. W tym przypadku stosuje się lit. a) akapit drugi;

c) w przypadku sporów dotyczących górnej granicy typu barwy cukru w odniesieniu do kategorii 3, polaryzacji, wilgotności lub zawartości cukru inwertowanego, stosuje się taką samą procedurę jak w lit. a) i b).

Jednakże różnice, określone w lit. a) zastępuje się przez:

— 1,0 jednostkę typu barwy dla cukru kategorii 3,

— 0,2°S w przypadku polaryzacji,

— 0,02 % w przypadku zawartości wilgoci,

— 0,01 % w przypadku zawartości cukru inwertowanego.

3. Koszty związane z analizą arbitrażową:

a) zgodnie z ust. 2 lit. a) akapit drugi, ponoszone są przez umawiającą się stronę zgłaszającą wniosek o przeprowadzenie analizy;

b) zgodnie z ust. 2 lit. b), ponoszone są w równych częściach przez agencję interwencyjną i sprzedającego.

4. Jeżeli powstaje spór w odniesieniu do wydajności zakupionego cukru surowego w związku z zastosowaniem ust. 1, wówczas analiza arbitrażowa jest przeprowadzana przez laboratorium, określone w ust. 1. W tym przypadku wyciąga się średnią arytmetyczną z wyniku analizy arbitrażowej i z wyników analizy dokonanej albo przez sprzedającego, albo przez kupującego, który bliższy jest wyniku analizy arbitrażowej. Średnia ta ma znaczenie decydujące dla ustanowienia wydajności danego cukru surowego. Jeżeli wartość wyniku analizy arbitrażowej leży pośrodku wyników analiz zleconych przez sprzedającego i przez kupującego, analiza arbitrażowa jest jedyną, która ma znaczenie decydujące dla ustanowienia wydajności cukru surowego.

Koszty związane z analizą arbitrażową ponoszone są przez umawiającą się stronę, która nie zgadza się z wynikiem analizy przeprowadzonej zgodnie z ust. 1.

Artykuł 20

1. Z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5 eksperci, określeni w art. 19, w trakcie odbioru sprawdzają masę sprzedanego cukru.

Sprzedający podejmuje wszelkie konieczne kroki umożliwiające ekspertom dokonanie sprawdzenia masy i pobrania próbek.

2. Koszty związane ze sprawdzeniem masy ponoszone są przez sprzedającego.

3. Koszty dotyczące ekspertów, którzy dokonują sprawdzenia masy i pobrania próbek, ponoszone są przez agencję interwencyjną.

TYTUŁ II

SPRZEDAŻ

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 21

1. Agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier wyłącznie po podjęciu decyzji w tej sprawie zgodnie z procedurą określoną w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

2. Sprzedaż cukru zgodnie z warunkami, określonymi w art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, odbywa się w drodze procedury przetargowej lub innej procedury sprzedaży.

Sprzedaż cukru do celów określonych w art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, odbywa się w drodze procedury przetargowej.

3. Celem procedury przetargowej jest ustalenie, w zależności od przypadku, ceny sprzedaży, kwoty premii denaturacyjnej lub kwoty refundacji wywozowej. Warunki procedury przetargowej, w tym zamierzone wykorzystanie cukru, który ma być rozdysponowany, są ustalane po podjęciu decyzji w sprawie wydania zaproszenia do składania ofert przetargowych.

4. Warunki procedury przetargowej muszą gwarantować równy dostęp i traktowanie wszystkim zainteresowanym stronom, bez względu na to, gdzie we Wspólnocie mają siedzibę.

ROZDZIAŁ II

Sprzedaż w drodze przetargu

Artykuł 22

1. Zaproszenie do przetargu jest wystawiane przez zainteresowaną agencję interwencyjną i dotyczy ilości posiadanego przez nią cukru.

2. Agencja interwencyjna sporządza zaproszenie do przetargu, które jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Agencja interwencyjna może także opublikować zaproszenie do przetargu lub zlecić taką publikację w dowolnym miejscu.

3. Publikacja w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ma miejsce przynajmniej dziesięć dni przed wygaśnięciem okresu składania ofert.

4. W zaproszeniu przedstawia się w szczególności:

a) nazwę i adres agencji interwencyjnej, wystawiającej zaproszenie do przetargu;

b) warunki procedury przetargowej;

c) termin składania ofert przetargowych;

d) partie cukru oferowane do przetargu, a w odniesieniu do każdej partii:

w szczególności:

— numer referencyjny,

— ilość,

— jakość odnośnego cukru,

— rodzaj opakowania,

— umiejscowienie magazynu, w którym cukier jest składowany,

— okres dostawy,

— wszelkie urządzenia znajdujące się w magazynie, służące do ładowania na środki transportu rzecznego, morskiego lub kolejowego.

Zaproszenie do przetargu może zawierać inne informacje.

5. Agencja interwencyjna wprowadza takie mechanizmy, jakie uważa za konieczne do umożliwienia zainteresowanym stronom, które o to wnioskują, badania cukru oferowanego do sprzedaży.

Artykuł 23

1. Przyjęcie oferty wybranego oferenta jest równoważne z zawarciem umowy sprzedaży na daną ilość przyznanego cukru. Przyjęcie oferty jest dokonywane, w zależności od przypadku, na podstawie następujących czynników zawartych w ofercie przetargowej:

a) ceny do zapłacenia przez wybranego oferenta;

b) kwoty premii denaturacyjnej;

c) kwoty refundacji wywozowej.

2. Cena do zapłacenia przez wybranego oferenta jest:

a) ceną wskazaną w ofercie przetargowej, w przypadku ust. 2 lit. a);

b) ceną wskazaną w warunkach zaproszenia do przetargu, w przypadku ust. 2 lit. b) i c).

Artykuł 24

1. Do celów niniejszego rozdziału „cel wykorzystania" oznacza:

a) żywienie zwierząt;

b) wywóz;

c) inne cele, które w razie potrzeby zostaną określone.

2. Do celów niniejszego rozdziału „partia" oznacza pewną ilość towaru o jednolitej jakości, opakowaną w taki sam sposób i składowaną w tym samym miejscu.

Artykuł 25

1. Do celów procedury przetargowej określane są następujące warunki:

a) całkowita ilość lub ilości oferowane do przetargu;

b) cel wykorzystania;

c) termin składania ofert przetargowych;

d) cena do zapłacenia przez wybranego oferenta, jeżeli cukier jest przeznaczony do żywienia zwierząt lub do wywozu.

2. Mogą zostać określone dodatkowe warunki, w szczególności:

a) minimalna cena za cukier oferowany do sprzedaży w innym celu niż żywienie zwierząt lub wywóz;

b) maksymalna kwota premii denaturacyjnej lub refundacja eksportowa, zwane dalej odpowiednio „premią" i „refundacją";

c) minimalna ilość na oferenta lub na partię;

d) maksymalna ilość na oferenta lub na partię;

e) szczególny okres ważności certyfikatu na premię denaturacyjną lub pozwolenie na wywóz, zwane dalej odpowiednio „certyfikatem" i „pozwoleniem".

Artykuł 26

1. Jeżeli sytuacja na rynku cukru we Wspólnocie tego wymaga może być wystawione stałe zaproszenie do przetargu.

W okresie ważności stałego zaproszenia do przetargu wystawiane są częściowe zaproszenia do przetargu.

2. Stałe zaproszenie do przetargu jest publikowane jedynie do celów jego wydania. Po opublikowaniu zaproszenie może być zmienione lub zastąpione w okresie ważności stałego zaproszenia do przetargu. Jest ono zmieniane lub zastępowane, jeżeli modyfikowane są warunki procedury przetargowej podczas jego okresu ważności.

Artykuł 27

1. Oferenci albo przekazują oferty przetargowe na piśmie do agencji interwencyjnej z potwierdzeniem odbioru, albo dostarczają oferty przetargowe do agencji interwencyjnej listem poleconym, teleksem lub telegramem.

2. Oferty przetargowe określają:

a) procedurę, do której odnosi się oferta;

b) nazwisko/nazwę i adres oferenta;

c) numer partii;

d) ilość, do której odnosi się oferta przetargowa;

e) na 100 kilogramów, gdzie to właściwe, wyrażaną w eur z dokładnością do trzech miejsc po przecinku:

— proponowaną cenę, z wyłączeniem płatności wewnętrznych,

— kwotę proponowanej premii, lub

— kwotę proponowanej refundacji.

Agencja interwencyjna może wymagać dodatkowych informacji.

3. Oferta przetargowa, która dotyczy kilku partii, jest uważana za zawierającą tyle ofert przetargowych, ilu partii dotyczy.

4. Oferty przetargowe są ważne tylko wtedy, gdy:

a) przed wygaśnięciem terminu na złożenie oferty przetargowej, zostanie dostarczony dowód, że zostało złożone zabezpieczenie przetargu;

b) w odniesieniu do ilości cukru przyznanego albo do premii czy zwrotu zawierają oświadczenie oferenta zobowiązujące do:

— ubiegania się o certyfikat i złożenia wymaganego w związku z tym zabezpieczenia, jeżeli procedura przetargowa odnosi się do cukru przeznaczonego do żywienia zwierząt,

— ubiegania się o pozwolenie i złożenia wymaganego w związku z tym zabezpieczenia, jeżeli procedura przetargowa odnosi się do cukru przeznaczonego do wywozu.

5. Oferta przetargowa może przewidywać, że ma być traktowana jako złożona tylko wtedy, gdy wybór oferty:

a) dotyczy całości lub określonej części ilości wskazanej w ofercie,

b) został dokonany nie później niż w terminie określonym przez oferenta.

6. Oferty niezłożone zgodnie z niniejszym artykułem lub zawierające inne warunki niż te, które zostały wskazane w zaproszeniu do przetargu, nie są brane pod uwagę.

7. Po złożeniu oferta nie może być wycofana.

Artykuł 28

1. Zabezpieczenie przetargu za 100 kilogramów cukru białego lub surowego wynosi:

a) 0,73 EUR za cel wykorzystania, określony w art. 24 ust. 1 lit. a) i c);

b) 1,46 EUR za cel wykorzystania, określony w art. 24 ust. 1 lit. b).

2. Oferenci mogą składać zabezpieczenie w gotówce albo w formie gwarancji udzielanej przez instytucję spełniającą kryteria ustalone przez Państwa Członkowskie, w których oferta została złożona.

Państwa Członkowskie informują Komisję o rodzajach instytucji upoważnionych do udzielenia gwarancji oraz o kryteriach określonych w akapicie pierwszym. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 29

1. Oferty rozpatrywane są przez agencję interwencyjną na sesjach niepublicznych. Osoby obecne podczas rozpatrywania ofert zobowiązują się zachować tajemnicę.

2. Komisja jest niezwłocznie informowana o przedłożonych ofertach przetargowych.

Artykuł 30

Jeżeli warunki procedury przetargowej nie określają ceny minimalnej ani kwoty maksymalnej na premię lub zwrot, to są one ustalane na podstawie art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 po rozpatrzeniu ofert, z uwzględnieniem koniunktury rynkowej i potencjalnego rynku zbytu. Jednakże może zostać podjęta decyzja o nie uwzględnieniu oferty.

Artykuł 31

1. Z wyjątkiem sytuacji, gdy zostaje podjęta decyzja o nie uwzględnieniu oferty w ramach procedury przetargowej, a także z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, wybiera się ofertę tego oferenta, która nie jest niższa niż cena minimalna lub wyższa niż kwota maksymalna premii bądź zwrotu.

2. W odniesieniu do każdej partii dokonuje się wyboru oferty tego oferenta, który proponuje albo najwyższą cenę, albo najniższą kwotę premii lub zwrotu.

Jeżeli dana partia nie jest w pełni rozliczona w ramach przetargu, to pozostała jej część jest przyznawana pozostałym oferentom w zależności od kwoty podanej w ich ofertach, poczynając od kolejnej najwyższej ceny albo kolejnej najniższej premii lub zwrotu.

3. Jeżeli kilku oferentów proponuje taką samą cenę albo taką samą kwotę premii lub zwrotu za jedną partię lub część partii, agencja interwencyjna przyznaje daną ilość:

a) albo proporcjonalnie do wskazanych ilości w danych ofertach;

b) albo dzieląc tę ilość między oferentów w porozumieniu z nimi;

c) albo w drodze losowania.

Artykuł 32

1. Jeżeli cukier jest przeznaczony do żywienia zwierząt, wówczas dokonanie wyboru oferty:

a) przyznaje prawo do wydania certyfikatu w odniesieniu do ilości, na jaką przyznana jest premia, w szczególności ze wskazaniem premii określonej w ofercie przetargowej;

b) pociąga za sobą obowiązek ubiegania się o taki certyfikat na daną ilość w agencji interwencyjnej, w której została złożona oferta.

Jeżeli cukier jest przeznaczony do wywozu, dokonanie wyboru oferty:

a) przyznaje prawo do wydania pozwolenia w odniesieniu do ilości, na jaką przyznany jest zwrot, w szczególności ze wskazaniem tego zwrotu oraz, w przypadku cukru białego, kategorii określonej w zaproszeniu do przetargu;

b) pociąga za sobą obowiązek ubiegania się o takie pozwolenie na daną ilość oraz, w przypadku cukru białego, o daną kategorię do agencji interwencyjnej, w której została złożona oferta przetargowa.

2. Prawa są wykonywane i obowiązki spełniane w terminie osiemnastu dni po wygaśnięciu terminu składania ofert przetargowych.

3. Prawa i obowiązki wynikające z wyboru oferty nie są przenoszalne.

Artykuł 33

1. Agencja interwencyjna niezwłocznie powiadamia wszystkich oferentów o rezultatach ich udziału w procedurze przetargowej. Przesyła również oświadczenia wybranym oferentom o wybranej ofercie.

2. Oświadczenia o wybranej ofercie określają co najmniej:

a) procedurę, której dotyczy oferta przetargowa;

b) numer partii oraz przyznaną ilość;

c) w zależności od przypadku cenę, kwotę premii lub kwotę zwrotu, zaakceptowane w odniesieniu do ilości, określonej w lit. b).

Artykuł 34

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zakupiony cukier jest odbierany ze składu nie później niż cztery tygodnie po dniu, w którym oświadczenie określone w art. 33 zostało otrzymane. Zamiast odbioru cukru ze składu, wybrany oferent może uzgodnić z agencją interwencyjną, że w tym terminie zostanie zawarta umowa składu z podmiotem zajmującym się składowaniem danego cukru.

Jednakże, jeżeli istnieją techniczne problemy z odbiorem ze składu, agencja interwencyjna może w razie potrzeby zezwolić na dłuższy okres odbioru określonych partii ze składu.

2. W przypadkach siły wyższej agencja interwencyjna ustala niezbędne środki w związku z okolicznościami powołanymi przez wybranego oferenta.

Artykuł 35

1. Wybrany oferent nie może odebrać zakupionego cukru ze składu ani zawrzeć umowy składu na mocy art. 34 ust. 1 do chwili wystawienia zamówienia odbioru na przyznaną ilość.

Jednakże zamówienia odbioru mogą być wystawiane na części tej ilości.

Zamówienia odbioru są wystawiane przez daną agencję interwencyjną na wniosek zainteresowanej strony.

2. Agencja interwencyjna nie wystawia zamówienia odbioru do chwili potwierdzenia, że wybrany oferent albo złożył zabezpieczenie w celu zagwarantowania płatności ceny za przyznany cukier w ustalonym terminie albo dostarczył instrument przenaszalny.

Zabezpieczenie lub instrument przenaszalny odpowiadają cenie, która ma być zapłacona przez wybranego oferenta za ilość cukru, na którą wnioskowano w zamówieniu odbioru.

Artykuł 36

1. Należność za przyznany cukier musi być wpłacona na konto agencji interwencyjnej nie później niż trzydziestego dnia po wystawieniu zamówienia odbioru.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zabezpieczenie, określone w art. 35 ust. 2 jest zwracane tylko w odniesieniu do ilości, za którą wybrany oferent wpłacił należność na konto agencji interwencyjnej w terminie określonym w ust. 1. Zabezpieczenie jest zwracane niezwłocznie.

3. W przypadkach siły wyższej agencja interwencyjna ustala środki niezbędne w związku z okolicznościami powołanymi przez wybranego oferenta.

Artykuł 37

1. Prawo własności cukru przyznanego w ramach procedury przetargowej jest przenoszone, gdy cukier jest odbierany ze składu.

2. Jednakże agencja interwencyjna i wybrany oferent mogą uzgodnić, że prawo własności jest przenoszone na innym etapie. Jeżeli agencja interwencyjna i wybrany oferent osiągnęli porozumienie na mocy art. 34 ust. 1, wówczas mogą ustalić, na jakim etapie ma się odbyć przeniesienie prawa własności.

Porozumienie w sprawie przeniesienia prawa własności jest ważne tylko wtedy, gdy jest zawarte na piśmie.

Artykuł 38

1. Artykuł 19 stosuje się do celów ustalenia kategorii lub wydajności cukru, o którym mowa, gdy jest on odbierany ze składu.

2. Jednakże po wybraniu oferty umawiające się strony mogą uzgodnić, że kategoria lub wydajność, ustalone przez agencję interwencyjną w chwili zakupu cukru, stosują się do cukru sprzedanego w ramach procedury przetargowej.

Artykuł 39

1. Jeżeli zastosowanie art. 19 prowadzi do ustalenia, że cukier biały ma kategorię niższą niż kategoria wskazana w zaproszeniu do przetargu, cena za cukier przeznaczony do wykorzystania, określony w art. 24 ust. 1 lit. b) i c), podlega dostosowaniu poprzez zastosowanie art. 14.

2. Jeżeli zostaje ustalone, że cukier biały przeznaczony na wywóz ma kategorię inną niż kategoria wskazana w zaproszeniu do przetargu, wówczas kategoria wymieniona w pozwoleniu jest korygowana.

3. Jeżeli zastosowanie art. 19 prowadzi do ustalenia, że wydajność cukru surowego jest inna niż wskazana w zaproszeniu do składania ofert:

a) cena za ten cukier jest dostosowywana poprzez stosowanie art. 15;

b) kwota premii lub dopłaty jest dostosowywana poprzez pomnożenie jej przez współczynnik równy ustalonej wydajności, podzielony przez wydajność wskazaną w zaproszeniu do przetargu.

Artykuł 40

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zabezpieczenie przetargu jest zwracane tylko w odniesieniu do ilości, na które:

a) wybrany oferent:
   — po spełnieniu wymogów wnioskował albo o certyfikat albo o pozwolenie,
   — złożył zabezpieczenie lub dostarczył instrument przenaszalny, określony w art. 35 ust. 2,
   — odebrał cukier ze składu w ustalonym terminie, lub

b) nie wybrano żadnej oferty.

2. Zabezpieczenie niezwłocznie podlega zwrotowi.

3. W przypadkach siły wyższej agencja interwencyjna ustala środki niezbędne w związku z okolicznościami powołanymi przez wybranego oferenta.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 41

Rozporządzenia (EWG) nr 258/72 oraz (EWG) nr 2103/77 tracą moc.

Artykuł 42

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji